

Όσοι νομίζουν ότι τα όσα είπε ο Νίκος Φίλης, για τη συγκέντρωση την οποία διοργανώνουν κάποιοι «γνωστοί-άγνωστοι» στο Σύνταγμα την ερχόμενη Τετάρτη, 15 Ιουνίου, με κεντρικό σύνθημα «Παραιτηθείτε», συνιστούν απλώς και μόνο ένα επικοινωνιακό παιχνίδι με στόχο τη ΝΔ οφείλουν να το ξανασκεφτούν. Και όσοι έσπευσαν να γελάσουν ειρωνικά με άλλα στελέχη της κυβέρνησης τα οποία επιτέθηκαν στο νέο επίδοξο «κίνημα της κατσαρόλας», που έρχεται να διαδεχθεί τους «Μένουμε Ευρώπη», κάνουν λάθος.

Όχι τόσο επειδή υποτιμούν τη δυναμική αυτής της πρόσκλησης (που δεν φαίνεται να είναι και ιδιαίτερος μεγάλη...), αλλά επειδή παραβλέπουν την ουσία. Διότι ο υπουργός Παιδείας, έμπειρο και κορυφαίο στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ, που έχει επανειλημμένως αποδείξει την ικανότητά του να βγάζει τη βρόμικη δουλειά, άνοιξε ένα μέτωπο το οποίο πρωτίστως δεν στρέφεται εναντίον ούτε των (ακρο)δεξιών διοργανωτών της συγκεκριμένης συγκέντρωσης ούτε και του Μητσοτάκη που τη φλερτάρει εξ αρχής.

Κάνοντας λόγο για πιθανή αντισυνταγματικότητα του αιτήματος «Παραιτηθείτε», ο Φίλης ουσιαστικά άδραξε την ευκαιρία που παρουσιάστηκε ώστε να θέσει υπό αμφισβήτηση το δικαίωμα πραγματοποίησης συγκεντρώσεων και γενικότερα κινητοποιήσεων με καθαρά πολιτικό περιεχόμενο και αιτήματα. Με τη λογική του, οι μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις των προηγούμενων ετών που είχαν ως βασικό αίτημα να φύγουν οι κυβερνήσεις των μνημονίων είναι πιθανό να παραβιάζουν το σύνταγμα. Όσο για μια ενδεχόμενη γενική πολιτική απεργία, η οποία δεν θα μπορούσε παρά να έχει άλλο αίτημα από την κατάργηση της ευρωμνημονιακής πολιτικής και την παραίτηση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, δεν χωράει καμία αμφιβολία ότι θα έπρεπε να κηρυχθεί παράνομη και να απαγορευτεί!

Το γεγονός ότι πολλοί κυβερνητικοί παράγοντες έσπευσαν να «αδειάσουν» τον Φίλη δεν αλλάζει ουσιαστικά τα δεδομένα. Αφενός, διότι η παρέμβαση του υπουργού Παιδείας ήταν, για την ώρα, μια καλά στοχευμένη τροχοδεικτική βολή. Και αφετέρου, επειδή εντάσσεται στο πλαίσιο της γενικότερης αναδιάρθρωσης και οχύρωσης του αστικού πολιτικού συστήματος, που ναι μεν βλέπει ότι σήμερα δεν απειλείται άμεσα, όμως γνωρίζει καλά ότι τα δύσκολα είναι μπροστά του, ενώ οι εφεδρείες του είναι λιγοστές.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, επιταχύνεται η διαδικασία αναδιάταξης των συμμαχιών και σφαιρών επιρροής στο μπλοκ εξουσίας και διαπλοκής, ορισμένες φορές και με τη χρήση βίαιων και μαφιόζικων μέσων. Την ίδια σκοπιμότητα έρχεται να εξυπηρετήσει και η επικείμενη αναθεώρηση του συντάγματος η οποία, πίσω από το σάπιο «τυράκι» της (μη) απλής αναλογικής, κρύβει ένα καθαρά αντιδραστικό περιεχόμενο. Προς αυτή την κατεύθυνση κινείται και η ένταση της καταστολής και κρατικής τρομοκρατίας σε όλα τα επίπεδα - από την αστυνομική βία και τον δικαστικό πέλεκου μέχρι τον αποκάλυπτο (εκ)βιασμό εκ μέρους εφοριών και τραπεζών.

Είναι πλέον φανερό ότι η κυβέρνηση Τσίπρα, εκτός από την ολοκλήρωση της ψήφισης των

προαπαιτούμενων και την πλήρη εφαρμογή των μνημονίων, έχει αναλάβει εργολαβία να προωθήσει και τις αλλαγές στο συγκεκριμένο επίπεδο – και δείχνει αποφασισμένη να το πράξει. Αυτός, άλλωστε, είναι ένας επιπλέον λόγος για τα εύσημα που κερδίζει καθημερινά όχι μόνο από τους τοκογλύφους δανειστές και το διευθυντήριο της ΕΕ και της ΕΚΤ, αλλά και από πολύ μεγάλη μερίδα του εγχώριου κεφαλαίου, που μοιάζει σήμερα να έχει μετατραπεί στον πιο φανατικό οπαδό της.

«Τι καλύτερο θα μπορούσε η ναυτιλία να ακούσει από αυτό;», αναρωτήθηκε πανευτυχής ο πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Εφοπλιστών Θεόδωρος Βενιάμης, μετά την ομιλία του πρωθυπουργού στα εγκαίνια της έκθεσης «Ποσειδώνια 2016», την περασμένη Πέμπτη. «Οδηγό για την ανάκαμψη» χαρακτήρισε, από την πλευρά του, το ξεπούλημα του Ελληνικού ο πρόεδρος της Τράπεζας Πειραιώς Μιχάλης Σάλλας, ο οποίος –όπως και οι ομοτράπεζοί του– ελπίζει βάσιμα σε καλύτερες μέρες.

Όπως πάντα, όμως, το εάν και κατά πόσο όλοι αυτοί θα συνεχίσουν να χαμογελούν και τα σχέδιά τους να γίνουν πράξη εξαρτάται, πρώτα και πάνω από όλα, από την τροπή της ταξικής πάλης. Οι ναυτεργάτες που επιμένουν να απεργούν, όπως και οι εργαζόμενοι στα μέσα μεταφοράς, οι χιλιάδες πολίτες που εξακολουθούν να αγωνίζονται στο Ελληνικό και τις Σκουριές, η μεγάλη μάχη που έρχεται για τα εργασιακά και ένα νομοσχέδιο που είναι πολύ χειρότερο από το αντίστοιχο που έχει ξεσηκώσει τη Γαλλία εδώ και εβδομάδες, τα κινήματα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες που αμφισβητούν στην πράξη τη συμφωνία ντροπής ΕΕ-Τουρκίας, είναι μερικές μόνο από τις σπίθες που δείχνουν ότι η φωτιά όχι απλώς δεν έχει σβήσει, αλλά μπορεί και πάλι να μετατραπεί σε πυρκαγιά.

Για να αποδειχτεί ότι οι κυβερνήσεις δεν παραιτούνται, αλλά πέφτουν. Κι εμείς αγωνιζόμαστε για να ανατραπεί η κυβέρνηση αυτή «από τα κάτω και τα αριστερά»!

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΠΡΙΝ στις 12/06/2016